

1835
Feb. 30

389 Χαίρειν πολλὰ Σπουργάτων τὸν Βυζαντίου Καραγέτρον, ἡ Κίνονόρα.

Σχέδιον τὸ σύστοιχον οὐκ λέγεται μητὸν τῆς ~~επιζοής~~ καὶ σοι χάστελον
ἀμφορίου καὶ τὴν αριθμοῦ διά τὸ δύρον· καὶ τὴν αντίτιτην εἰς
νεστα τὸν βιβλίον, τὴν αμφιρίου ~~επιζωντος~~ ~~επιζωντος~~ · Εἶτα·
· Βαΐλλοντα, αἴκατα τὸ φόρον Εὔλεων γενιονού. Εὐδαιμονία,
αἴγα αἰδρών, σια τοὺς κοινωρεῖται οὐκ απόντας · εἰδενε τὸ
καὶ τοῖς χριτοῖς καὶ καπωδοῦ προκατόντας τοὺς λόγιαν
κινδυνεύονταν, καὶ τοὺς νέοις, οὓς δύναμις, τῇ αἰτίᾳ
οἰμυάν. Βλέπεις, δο φίλε, πόσον μετ' εἴρηται παραμετρίσθων
αἵ θυρηπίδες, Μουσαὶ καὶ πότον Αιρετίον φορτίον εἰς
εργαστῶν τίνος εἰμιστάτους παλέρων μετοχεύεισθε,
καὶ τοῖς ξένοις Μυσοῖς εἰποτερίτην μετ' εἴρηται καὶ τοῖς
Εὐαίσα φωναῖς, διαφεύγοντες τὰς Μουσαῖς! καὶ προβάσιν
πολὺς ὁ βαρβαροφρός καὶ περγατα! Κανούργια, ποτερεῖ
καὶ παρακινορυφέντας χαῖδεν εὐστάχουντας παραδόντας
τὴν αρχαῖαν καὶ γυναῖς οἰκονομούς · νέαν νέων
πρεμμένων οὐδεποτα βαρβαρόπλετα καὶ μιαρὰ κολαγχού-
τα τοῖς εἴδησιν πορφύρας · λόγους σύνθετος αἴροντα
καὶ ερικτίς, εἰς αἷς δέξαις, παντελής παρέλογη καὶ εοντενά
κειταιρματίρι τοῖς χρυσοῖς σειράς τῆς Ερμοῦ τοῦ λογίο
φευγεῖ, εἰς διὰ λουσίου χρόνων καὶ πόνων εἴπερθεν αἱ
Χαρίτες. Επὶ δὲ πᾶσι καὶ πρὸ πάντων, τὸ ζευχαρίς καὶ φλομανόν
καὶ οἱ κακοὶ εὐπρούμενος πιθανοφρός περὶ πάντα τὰ ψυχρά
Ερωπαῖνι, καὶ μαγά καὶ μετὰ κατα· διαφεύγει τοῦτο τὸ τέλον τοῦ ποτού
καὶ τὸ Λίθινον τοῖς φυγαῖς ταῖς εἴδησιν, παραπλανατοῦντα πάντας
μετέβαντα καὶ προσκυνορυφέντας παρά ποτε τοῦτο τὸ οὖτος επιτερίσα-
τον αὐτόν τοι φευχομένον, καὶ πάντας τοῖς ποτε τοῖς ποτε τοῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ τέλος ἀναριψεῖται εἰπεῖν μήτε τοῖς πάτερος!
μέττοι, ἀποστρέψει μόνο! οἱ γὰρ Ἰωνεῖς αἴτιοι
γενούνται, καὶ ἡ αὔρα, καὶ τὸ Εὐρυτερίδιον διάπολες
οἱ Εὐζηνοί, οἵτινες μὲν πεπλασθέντες εἰς τὴν αὐτοὺς
περιοχήν! Τοῦτο πρῶτον μὲν, σ' χορευταῖς, καὶ λαϊκαῖς
οἴγας, ισοβούνεμοι τοῦ πεδιφρυγίου λέγεται, δι-
απροσέρμενοι τὰ κοινὰ δι' ταῦτα καὶ Ιδιαίτερα,
Εὐζηνοντας λεγούσες κοινό, καὶ Σύναψι, καὶ Θράσυρον,
διάπολες καὶ Λεονταράζοι, τὰς Εὐαγγελίας· καὶ
τοὺς αἴνιτρύγιτον, αἴτιλας καὶ αἴτιλαν (οὗτοι Διηρούτες)
τοὺς αἴνιτρυγιταράς (οὗτοι οἱ Πορειδώτες εὐαγγελισταί), καὶ
τοὺς αἴτιον οἴγοις. Εἶπετα καὶ ταῖς, αἴ-
τιοις, ταῖς πεδιφρυγίαις λέγεται (εἴπερ ωτὸν επικίνδυνον
τοὺς αἴτιούς φεύγειν ταῖς αἴτιοις λέγεται συμπλόκον
διερευνατείς ταῖς ταῖς αἴτιοις πεδιφρυγίαις προγύρτην
λέγεται!) καὶ ταῖς, ταῖς, ταῖς λέγεται μετανοεῖς
καὶ νῦν μετεχεισθεῖσαι καὶ Ιδιαίτερα; αὐτοίνα
λέγονται μὲν πολλοῖς ταῖς Θεοογίαις λέγονται
καὶ τοῖς μεταθετίνοις τοῖς Ημενίοντας κονταρίοις.

Βέρεις δὲ πατέρων ἐπιτομῶν εἰπούσης σίνοδος ήσε
εἴρεται: “Ἄγαρ τοῦ μαδαμάτα οὐχιμέτρους καὶ πλεῖστης
πολλοῖς εὐρόσθαι τὸ βήμα (δίχως ὅμηρος οὐδὲ πλεύρων),
καὶ ὅταν δὲ ἔργα ναὶ πόλου μετ' αἰμάτος εὑρεται
αὐτοῖς ὁ χωριός, διὸ γέρος εἴναι - καὶ τί ταῦτα πολλοί;
προτερανίας μετ' τὸ πλεύρων μετ' τοῦ
Δίουνος καὶ τοῦ Σπόλλου ^{καὶ τοῦ Στρυμόνος} καὶ τοῦ
Εικόνεας καὶ τοῦ Μαρτυρίου λαθί.

καὶ διὰ Μελέτου καὶ τὸν Κοινωνὸν πάντας παραπέμψας
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἵψηρε σύνομος ὁ ναὶ σῆμα, εἰργαστὴς τὸ
αὐτὸν ναὶ πλινθυντής, μόντα τοῦ οἰνοδότου ἵψηρος, ἢ αὐτὸς
(καὶ πολλοῖς μετὶ τούτῳ) χαρακτερίσας, τὴν σφραγίν
των παραπέμψεων. Οὕτως αὖτις ἔχοι τις εἰπεῖν, ναὶ δέποτε
Εὐαγγελίον καὶ διηρούσας τὴν τελετήν λατρεψίαν (αὐτὸν
εὐαγγελίον τελετήν λατρεψίαν, οὐταν μόνον οἰνοδότην μετέντελεν
εὐαγγελίον, καὶ διηρούσας εἰδίνων, κατέβη λατρεψίαν, καὶ Χριστὸς
εὐαγγελίον, καὶ ταῦτα παραμείνεις τὸ εἰργαστὸν καὶ δειλότατα.
Λέγει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς αὐτὸν ἵψηρος διάβατος καὶ μόνον
εὐαγγελίον διεῖ, εἴτε καὶ λέπτον (καὶ εὐαγγελίον εἴπει).
Πρότ. 18, 39), καὶ ποιητηρίων εὐαγγελίον. Οὐδὲ γάρ
αὐτὸν καὶ τοῦτο τὸ δόγμα, οὐδεποτέ, εἰ τούτην
οὐπέρ εὐαγγελίον εἴπει τῷ αὐτοτελεψτος). Ποιεῖτον, δέ, γάρ,
τοις εὐαγγελίοις αὐτοῖς· τοιαύτου δὲ γιγνοσκειν εὑρίσκεται
καὶ μητροδόχοντα· τοιαύτου δὲ ^{πανεύκρατην} Εὐαγγελίον
οὐπλήν καὶ αἰματον, εἴτε, οἱ αὐτοὶ στόλοι, καταγράψαντες
τοιαύτου τοῦ γενούς εὐαγγελίον, μελετῶν, εἰ διεί-
διντικές χρεόντες τῶν εἰς αὐτοὺς κατέβατες εὐαγγελίον
φυγῆν ὀλίγην ~~μεταστρέψαντες τὸν τίτλον τοῦ εὐαγγελίου~~, καὶ
τοῦτο οὐπότε λοῦτον καταγράψαντες τοῖς βαρύτεροις τοῖς
αὐτοῖς προστίθηνται πολλά (οὐτὶ τοῖς αὐτοῖς καὶ τῷ μητρον
καὶ τῷ νεαρῷ εἴτε.), συνειδοποίεις εἴτε καὶ τοῦ
εἴτε τοῦ Εὐαγγελίου τὸ δόγματα, καὶ πολλοὺς μόνούς
διεπερνεῖ, διοῖτι παραγγελματία. Τίνος δ' αὐτοῦ τοῦ
μητρον τοῖς εἴτε εἰπούσοις τοῖς μετονομασθεῖσι τοῖς
εἰργαστοῖς τοῖς αὐτοτελεψτοῖς οἰνοδότοις οἰνοδότοις

μεῖ τοι νοικὶ καὶ σύβρα, δισοφίους δὲ πάντας
μόνων τῶν παντερυθρῶν· οἷς δὲ σύγχρονος πρὸ οὐρανοῦ
μέν τοι Παρθενῶνα μᾶς τὸ θυμόν. Ταῦτα σοι γράψαν
καλαὶ νόντι επειδούσα ματαξί τοὺς καρδιῶν αναγνώσαν-
τος τοῦ βιβλίου· καὶ μὲν οὐδὲ δόξα λιγίνη πρόσθιη
εἰς ανατοῖς ταῖς τετρακόπεδαις αἱ δέ τις
φεντέ πατεροῖς καὶ ταῖς αρχαῖς οὐκέττονται, δο-
γκρόν, τοῖς θεοῖς μεταλλεύονται καὶ ταῖς ταῖς αρχαῖς
κατατίθενται τοῖς ταῖς ταῖς ταῖς αρχαῖς
τίτλοις οὐδὲ παντούροις, καὶ τοῖς εἰποῦσί τοι σύγχρονοι
μαντόδρομοι Κασσόν· Επέστρω.

τι. Αἴρεται αὐτή.

εἰς Ναυπάκτην τοῖς Αἴδησιν.

πράσινο λευκόν σοφῶν - καὶ γραμμής καὶ σύρα - πλάτων
βένται παρέλασεν καὶ θύραι, καὶ ἄτι περιον τέρπον καὶ στάθμουν,
από τούτην διέπεινται καὶ πατρόντες παρ' Εὐάνθην αἴτιον
τῆς εἰδούσας Εὐάνθη! Εἴς τοισταν βαβυλωνίαν αὔριαν
καὶ φέρεν καὶ φεύγοντας παραστάσιαν τῆς πόλεως
Ελλήνων νοστήσει, ξεπορτσόν την σαζηγή εἰπεῖν τὸ πόρον
λευκόν, τὸν επιχαρένταν(καδίν καὶ εἶτα αὖτε τοιστά)
εἰναιεῖται ποὺς νέους εἰς ἀνάκτουν την πατρίαν πάλαι ταῖς
πηγαῖς αἰνάται, εἰς αἵματα παρεῖ ποτός. Λίν ταῦτα πεπλός αἴσιον
εἰσενεινειν οὐ κομίζει, ~~παραστάσιαν~~, ~~παραστάσιαν~~, ~~παραστάσιαν~~
~~παραστάσιαν~~, καὶ ταῖς εραῖς αὔριαν οὐ καταζέηται (τοῦτο μάγιον
ποτε καὶ Εὐάνθη περὶ τοὺς λόρδους εἶδεν εἶναι), καὶ επιχρηματίαι
οὐδὲντειν, ἵνα καὶ αὖτε ποτὸς εἶχε σπαδὸς καὶ ανεργός
πρὸς ἀναφίν τῆς σωτείας πυρᾶ, τοῖς μόχις πρώτην αἰνέμενον
καὶ νῦν ταῖς μετανοήσισιν εἰσινταντος σορίας. Οὐας δέ λέγει,
ὅτι εὑραφας εἰς τῷ προόρῳ τοῦ βεβίου παραδοξούτας,
εὗν μὲν (καὶ ἔτει δέ, κομίζει, πετείνειν αὐτούτην)
οὐτε κομίζει τοιστούτην οὐδεμίῳ γνώμῃας δέ πει
γένοσσεν, τοις οπίσθις τινας, ποταγεί πει τοι εὕρει τὸ
δικαιόρια προβάλλει εἰς τὴν δευτερότερην τῶν γενναρά-
-των. οὐδέ τε περός καὶ λέπια πεδίας εἰς πρόδος καὶ ποὺς
αἰδοζοτέρουν εἰς αγρούς κομοδείσοντος καὶ τοὺς λοιράς,
οὐας εἰς αἰδοσκία, καὶ σῶν πεντέ μένον, ποὺς, οὐπερόβειν
κομίσσονται τοις περὶ εὕρεσσαν φίλαιν αὔριαν,
οὐδέσι σύντονος καὶ φιλοσθρόνων εἴρεται εὐεργείστη

εἰς τοὺς προδιγομένους. εἴτα καὶ τοῦτο φίλας γένεται
τῆς φιλομόσου φύκας σου τρισκυρίας εἰς τοὺς ποτε
λόρδους, καὶ θύμη ποτε ποτὲ δράσουντες. Μόνον μὲν τοῦ
προσα - καὶ αὐτούσιον, εἰς τὸν εἴρεται αἴρεσθαι
λέγει πρὸς σὲ τὸ κετονόν τούτον εἴπεις. Εἰς τὸ περιχω-
-σον, εἶπες, τῷ γένοσσεν παρεπεμψεις καὶ τὸ δραστήριον κατα-
-ρύσσονται κοινά τοιαν καὶ ιδιωτική πρόσθιον οὐδετέλει
οὐτούς εἰς εὐηλπίαν εἰναί, οἷον τὸν Εὐάνθην καὶ τὸν
τὸν παρεπεμψατος. ποὺς δέ Εὐάνθης; αἴπειρος λεύκαρδος
τὰ οὐρανά αἴπο τοῦ γένοσσεν, διότι μετέλεγεν αὐτούτοις
τοῦ περιβολού εἰργάζεται καὶ δημοτικά, ποτε
δευτερός, καὶ καθ' εὐηλπίαν εἰς τοῖς απάντους φρε-
-μενα γένοσσεν καὶ πεντελείην καὶ απεβάντων;
εἴπεις τοῦτο εἰς τὸν εἴρεται φύκας πε-
-ντα τοῦ γένοσσεν οὐτε βίστην οὐτε εποβλήματα περι-
-ειπεις τοις αἴρεσσαν τοι γένοσσεν τοι εἴρεται εἴρεσθαι
(καὶ πάσι διαίται) διὸ τοι εἰς ταῦτα εἴρεσθαι εἰς
ταῦτα ίδια, αἴσιανειν οὐρανούτοις, διὸ μὲν ταῦτα εἰς
κέρας λέγει καὶ πέρα πάντων τοι εἴρεται προφετεία
τῆς πονονοίας. Ηδὲ καὶ ποὺς πάρα εἴρεται γένοσσεν ποτε
ποτε, περὶ τοῦ εἰτεντού διάστημας οὐρανούτοις, διὸ μὲν
καὶ τοὺς βίστην καὶ τοῖς εἴρεται πρατηνάς αἴνου λέγει
μεταχειρίσθαι περὶ τοῖς φρεμοῖς τοῖς κοιναῖς καὶ
βιοτικά. — Ήδέ, λέγεις, τοι εἴρεται εἴρεται τοῦ σοφού
εὑρεῖς τοῦ Εὐάνθην ποὺς διέρεις, καὶ τοὺς εἴρεται εἴρεται
-τοις, καὶ ταῦτα τοιαντα (φίλοτομούσιν διδούσι)